

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 61 stemmer (V, DF, KF og KD) mod 45 (S, SF, RV og EL).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Tredje behandling af lovforslag nr. L 16: Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse, lov om forurenede jord og lov om planlægning. (Ændringer som følge af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder).

Af miljøministeren (Hans Christian Schmidt). (Fremsat 8/10 2003. Første behandling 21/10 2003. Betænkning 3/12 2003. Anden behandling 9/12 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 60 stemmer (V, DF og KF) mod 48 (S, SF, RV, EL og KD).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Tredje behandling af lovforslag nr. L 4 A: Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag og lov om en børnefamilieydelse. (Ændring af hjemstedsbestemmelsen til en opholdsbestemmelse).

Af socialministeren (Henriette Kjær).

(Fremsat 8/10 2003. Første behandling 30/10 2003. Betænkning 27/11 2003. Anden behandling 9/12 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 105 stemmer (V, S, DF, KF, SF, RV og KD) mod 2 (EL).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Tredje behandling af lovforslag nr. L 4 B: Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. (Ændring af flerbørnstilskuddet).

Af socialministeren (Henriette Kjær).

(Fremsat 8/10 2003. Første behandling 30/10 2003. Betænkning 27/11 2003. Anden behandling 9/12 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jette Bergenholz Bautrup (S):

Med det her lovforslag nr. L 4 B ser vi igen en forringelse af børnetilskud for børnefamilierne. Denne gang rammer det flerlingefamilierne.

Det er sådan, at det første særlige tilskud til flærlingefamilierne til det første barn vil regeringen sammen med Dansk Folkeparti nu afskaffe. Det vil sige, at det giver en stor forringelse for de familier, som får tvillinger eller trillinger eller firlinger, som vi jo alle sammen ved vil koste ekstra. Det koster ekstra med større barnevogne, det koster ekstra tøjudgifter, og mange gange må de familier også flytte til en større bolig.

Nu var det sådan ved førstebehandlingen, at Dansk Folkeparti som noget helt særligt ikke ønskede – det lancerede de her på talerstolen – at fortælle Folketingets medlemmer, tilhørerne eller alle, der så dk4, hvad Dansk Folkeparti ville stemme til det her lovforslag. De ønskede heller ikke at give en begrundelse for, hvorvidt de stemte for eller imod, eller hvad de mente om det her lovforslag.

Nu synes jeg, at det kunne være rart i dag at høre, da jeg kan se, at Dansk Folkeparti støtter en forringelse for flærlingefamilierne, Dansk Folkeparti her på talerstolen fortælle, hvorfor de nu går sammen med regeringen om denne forringelse. Hvad er begrundelsen?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Det er korrekt. Dansk Folkeparti kunne ikke sige, om vi ville støtte det eller ej, for det var en del af finanslovforhandlingerne.

Nu er det sådan, at når man forhandler finanslov, er der mange ting i spil, så det handler om at prioritere. Hvis man ønsker at fremme og styrke vigtige områder som eksempelvis alternativ behandling og screening af nyfødte, så skal der altså findes en finansiering.

At finansiering eksempelvis tilvejebringes ved at fjerne flerbørnstilskuddet fra det første barn, det synes vi ikke er urimeligt. Spørgsmålet er nemlig, om det er rimeligt, at det i det hele taget gives. Det synes Dansk Folkeparti ikke, så derfor støtter vi forslaget.

For sagen er jo, at familier med enkeltfødte børn, der fødes med meget kort mellemrum, ikke får disse tilskud. Så det her handler altså i høj grad om ligestilling mellem familier med enkeltfødte børn og familier med samtidig fødte børn.

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Bautrup (S):

Mener Dansk Folkeparti og fru Pia Kristensen slet ikke, at der kunne være større udgifter ved at få tvillinger, trillinger eller firlinger, altså at

man får børnene samtidig, frem for, som fru Pia Kristensen sagde, at man jo godt i en familie kan få flere børn, men måske med 1 års, 2 års eller 3 års interval?

Mener fru Pia Kristensen og Dansk Folkeparti ikke – hvis man har tid til lige at høre efter – at det vil give flere udgifter for familierne? Jeg ved ikke, om fru Pia Kristensen lige skal klare det af med Dansk Folkeparti, eller om hun har hørt mit spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det var jo en interessant forklaring, fru Pia Kristensen kom med. Det er, fordi man skal have en ligestilling mellem dem, der får børn et ad gangen, og dem, der får flere børn på én gang.

Man kunne sige, at det bliver lidt besynderligt, hvis vi hele tiden skal til at skære ned for at sikre, at ingen får mere end nogen andre. Især hvis man har flere udgifter, er det lidt svært at se, at der er tale om en ligestilling. Som fru Jette Bergenholz Bautrup var inde på, koster det altså lidt mere at få børnene på én gang. Jeg ved ikke, om nogen fra Dansk Folkeparti har prøvet at skulle ud og kigge på tvillingebarnevogne eller skulle ud pludselig at have en større bil eller andet, men det koster altså noget mere.

Så ville jeg sådan set også høre, hvad screening af nyfødte har at gøre med, at man skærer på flerbørnstilskuddet. Det er lidt svært at forstå, at man som flerbørnsbørnefamilie skulle synes, det er i orden, at ens børn ikke skal have råd til at få så mange børnesko, og hvad man ellers har behov for, for nu skal de nyfødte screenes. Det er lidt svært helt at se sammenhængen mellem de to ting.

Første næstformand (Svend Auken):

Ønsker fru Pia Kristensen at svare? (*Ophold*). Så går vi videre i ordførerrækken.

Kl. 11.45

Villy Søvnald (SF):

Man må jo sige, at der er en linje i regeringens politik. Det kan man ikke anklage regeringen for ikke at have, heller ikke Dansk Folkeparti for den sags skyld. Der er en helt klar linje.

Jeg hørte i debatten under et forudgående punkt skatteministeren redegøre for, at daginstitutionerne skam ikke havde betalt. Jeg tror, det er et opløftende budskab for folk ude i det virkelige liv. De mistede 0.5 mia. kr. sidste år ved budgetlægningen, og i år var det 70 pct. af kom-

munerne, der beskar daginstitutionerne. Men det er jo ikke det, vi taler om nu.

Da vi diskuterede det her ved førstebehandlingen, ville Dansk Folkeparti slet ikke redegøre for sin stilling. Det er meget sjældent, vi her i Folketinget er underkastet det forhold, at det i førstebehandlinger bliver hemmeligholdt, hvad partierne mener, for ret beset er en af hensigterne med en første behandling, at partierne udtrykker deres principielle stilling. Men det var umuligt at få Dansk Folkeparti til.

Det er det andet forslag, vi i dag behandler, der rammer børn og børnefamilier. For lidt siden behandlede vi børnefamilieydelsen, der mistede et millionbeløb på finanslovforliget. Nu kommer det her, hvor flerlingetilskuddet forringes. Så synes jeg simpelt hen, det er et imponerende forsøg på salg fra Dansk Folkepartis side at sige: Jamen der er ikke tale om nogen nedskæring. Nu er der tale om en retfærdiggjort ligestilling; nu er det retfærdighed, man er ude i.

Jeg ved ikke, om også Dansk Folkeparti har fået meldinger fra dem, det går ud over. De har bestemt ikke den opfattelse. Vi har fået et væld af mail og breve fra mennesker, det går ud over. De synes, det er dybt uretfærdigt, og de oplever det som en forringelse af deres muligheder.

Jeg blev så glad for 14 dage siden. Da læste jeg B.T., hvor statsministeren var ude med en stor melding, der hed, at nu ville han opfordre folk til at få nogle flere børn. Jeg syntes, det var lovende for fremtiden, at nu skulle modet vende tilbage rundt omkring i familierne. Men kigger man på indholdet af finansloven, så leder man forgæves efter bare et enkelt punkt, der forbedrer børns vilkår. For svaret er nej. Det er forringelser, det er forringelser, det er nedskæringer, det er nedskæringer, der følger oven på de nedskæringer, der i øvrigt er sket.

Det er altså en forlængelse, og derfor roste jeg linjen hos regeringen og Dansk Folkeparti, hvor man flytter massive beløb fra unge familier, fra børn og fra uddannelsessøgende over til den ældre del af befolkningen. Det er på den måde en fortsættelse af regeringens politik.

Jeg synes bare, at man skulle vænne sig til af hensyn til klarhed i budskabet at kalde en nedskæring for en nedskæring og lade være med at flette budskabet ind om, at der her er tale om ligestilling eller ligefrem retfærdighed.

Så jeg vil sådan set spørge Dansk Folkeparti, der ikke nåede at komme herop sidst, da der var en kort bemærkning: Vil man ikke godt vænne sig til at kalde en nedskæring for en nedskæ-

ring? Vil man ikke godt medgive, at det er at forringe forholdene? Vil man ikke godt medgive, at det er et led i den generelle linje, der hedder, at børnefamilierne og børnene er udset til at være dem, der skal betale for skattestop og for skattesænkninger for de mest velhavende i det her land? Og den linje fortsætter år for år, og der er ingen udsigt til, at den ikke også skulle fortsætte i de kommende år.

Line Barfod (EL):

Vi har tidligere i dag diskuteret en af de andre nedskæringer for børnefamilierne, som Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti gennemfører. Her er det så flerbørnsfamilierne; nogle af dem, der virkelig har det hårdt. Det er en kæmpe udfordring af få flere børn på en gang. Selvom man selvfølgelig er lykkelig for at få børnene, er det altså en hård belastning for en familie.

Hvad er svaret i den situation fra regeringen og Dansk Folkeparti? Det er: I kan godt klare jer med lidt færre penge, I behøver ikke helt så meget til de børn.

Det er altså lidt svært at forstå, og det bliver i hvert fald endnu mærkeligere, når statsministeren udtaler sig om, at familierne skal gøre noget for at få flere børn. For hvad er det helt præcist, man skal gøre for at sikre sig, at man får et barn ad gangen og ikke får flere børn på en gang? Det mangler der stadig at komme et svar på fra regeringen og Dansk Folkeparti. Hvad er det, man opfordrer befolkningen til for at ændre adfærd med hensyn til, at man får et barn ad gangen i stedet for flere på en gang? Så længe den vejledning ikke er kommet, synes jeg, det er lidt underligt at opfordre folk til at få børnene et ad gangen.

Så kan jeg nu forstå på Dansk Folkepartis ordfører, der jo, som andre har været inde på, ikke ønskede at redegøre for Dansk Folkepartis stilling under førstebehandlingen, at man ønsker at ligestille folk. Hvis nogle har mindre, jamen så skal vi skære ned. Så kan vi jo hurtigt komme langt ned her i samfundet, hvis vi skal blive ved med at skære på ydelserne hver gang, der er nogle, der har mindre. Man kunne jo også overveje, om man ville lave en ligestilling den anden vej og forbedre forholdene for nogle.

Kl. 11.50

Men åbenbart er de eneste, man ønsker at forbedre forholdene for, dem, der har allermest i forvejen. De skal have endnu mere. Der må man jo bare konstatere, som hr. Kristian Thulesen Dahl tydeligt og klart har sagt det fra Dansk Fol-

kepartis side, at der er nogle, der skal betale magtens pris. Der er nogle, der skal betale prisen for, at Dansk Folkeparti er kommet til magten.

Det står efterhånden lysende klart, at børnefamilierne er nogle af dem, der betaler prisen for, at Dansk Folkeparti er kommet til magten. De skal skæres den ene gang efter den anden, både direkte, som vi ser med det her forslag, og det, vi behandlede tidligere, og også med de massive nedskæringer i kommunerne, som betyder dyrere daginstitutioner, dårligere daginstitutioner, og som betyder, at en lang række priser stiger for kollektiv trafik og meget andet.

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det hr. Jens Rohde som ordfører.

Jens Rohde (V):

Fru Line Barfod stiller jo nogle spørgsmål her, som vi kunne få en interessant diskussion ud af, men det tror jeg ikke formanden vil tillade, nemlig om, hvordan man gør det ene og det andet på naturens vegne.

Men det er så grotesk at høre på oppositionen. Hver gang fru Line Barfod åbner munden, handler det altid om dem, der er hårdest ramt i det her land. Det må åbenbart være alle mennesker i det her land, der er hårdest ramt, og nu er det også børnefamilierne. Der findes åbenbart ingen velhavende børnefamilier.

Se, alle i det her land, de højestlønnede og de lavestlønnede, har gavn af regeringens skattestop. Børnefamilierne har også gavn af regeringens skattestop. Børnefamilierne har også gavn af regeringens skattelettelser, som bliver indført nu den 1. januar.

Hvis man nu regner ud – jeg har ikke de nøjagtige udregninger – hvad det her lille indgreb, vi laver, også i forhold til det første med børnechecken, er i forhold til, hvor stor en øget købekraft, for det er jo egentlig det, det drejer sig om, folk får ud af de skattelettelser og det skattestop, regeringen har indført, så er differencen i høj grad på plussiden til den enkelte familie.

Men det glemmer man fuldstændig, og det er et lidt sjovt forhold, oppositionen har til penge, for hvis man tager 100 kr. fra folk i tilskud, er det jo næsten en social massegrav lige med det samme. Men hvis man giver dem 500 kr. i skattelettelser, så er det ingenting. Det er der ikke nogen der har nogen glæde af.

Det er dog et underligt forhold at have til penge, men det er måske derfor, den socialisti-

ske økonomiske idé aldrig nogen sinde kommer til at hænge sammen. Og det er derfor, det er godt, at vi har en borgerlig liberal regering.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg tror, at hr. Jens Rohde glemmer noget i regnestykket, hvis han kun taler om, hvad man skærer i børneydelsen, og hvad man så giver i skattelettelser. Så mangler der jo en lang række elementer i regnestykket. Der mangler f.eks. de store stigninger i daginstitutionstaksterne. Der mangler stigningerne på priserne i den kollektive trafik. Der mangler for en dels vedkommende også stigningerne på udgifterne til uddannelse og aftenskoler osv. for at kunne kvalificere sig bedre.

Så man kan ikke nøjes med kun at se på skattestop og børnecheck. Man er altså nødt til at se på det samlede billede af, hvad det er, der rammer bl.a. børnefamilierne, og dertil kommer så alle forringelserne af velfærden.

Hvis man går ud og spørger, tror jeg altså, der er ganske mange, der hellere vil have, at deres børn har en god daginstitution med ordentlige forhold og med en nedsat betaling, end de vil have den skattelettelser, som ikke batter meget i forhold til de mange andre forringelser, som børnefamilierne samtidig påføres. Så vi har taget skattelettelserne med, vil jeg sige til hr. Jens Rohde, men vi kigger på det samlede regnestykke for børnefamilierne, og det ender i et minus.

(Kort bemærkning).

Villy Søvdal (SF):

Jeg synes selv, at et af de mest bemærkelsesværdige ting ved regeringens politik er dens evne til at finde mindre grupper, som vælgermæssigt ikke fylder så meget. Hvis man rammer nogle, der vælgermæssigt fylder meget, som man var i færd med i dagpengesagen, trækker man sig baglæns igen. Her var modstanden for stor.

Kl. 11.55

Men her står vi med en relativt lille gruppe, nemlig folk, der har det held at få børnene samtidig, som man så vælger, synes jeg, af helt uransagelige grunde at kaste sig over. Det er veldokumenteret, at de her grupper har større udgifter. Det, jeg synes er bekymrende, er, at hr. Jens Rohde i sin optik spørger: Hvem er det, vi rammer fra regeringens side? Det står ikke lysende klart for ham.

Dem, regeringen rammer, er nogle små udvalgte grupper i det her samfund, som har et

særligt behov for, at vi optræder ordentligt og ansvarligt i fællesskab over for dem, og de, som med sikkerhed taber, er dem, der brug for en ordentlig offentlig velfungerende service. Det er dem, der skal betale for uddannelse; det er dem, der skal betale for transport; det er dem, der skal betale for børnepasning. For når man skifter solidarisk skattefinansiering ud med brugerbetaling, er det jo traditionel lærdom, at de, der har behov for ydelsen, og som har små indkomster, er dem, der taber. Det er det også her.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Sandy Brinck, og derefter er det hr. Jens Rohde. Jeg vil sige, at vi vil prøve at nå afstemningen om det her forslag inden frokostpausen.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg skal også kun gøre det meget kort efter det her foredrag om lykken ved at have en borgerlig regering. Det er jo hr. Rohdes rolle at sige det, så det er ikke så overraskende. Men jeg vil blot konstatere, at til trods for at vi nu er ved det andet punkt på dagsordenen, hvor regeringen og Dansk Folkeparti skærer ned over for børnefamilierne, har vi endnu ikke fået nogen som helst forklaring på, hvorfor det lige er børnefamilierne, der skal holde for. Hvorfor er det børnefamilierne, der skal være finansieringskilde til regeringens og Dansk Folkepartis finanslov?

Det svar har vi simpelt hen ikke fået til trods for, at vi har haft lange, lange debatter også under det tidligere punkt, men også nu har der været adskillige lejligheder. Hvorfor er de de udvalgte, vil jeg spørge hr. Jens Rohde. Det har jo ikke engang noget at gøre med hverken de bredeste skuldre eller de smalleste skuldre, det er simpelt hen fuldstændig tilfældigt, at man lige slår ned på børnefamilierne.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Hvad er mere tilfældigt end alle de afgiftsstigninger, som den tidligere regering væltede ned over hovedet på den danske befolkning? Hvad er mere tilfældigt? Der rammer man nemlig fuldstændig vilkårligt, og man ramte da i høj grad børnefamilierne. Der er jo mange børnefamilier, der f.eks. også har hus. Hvad med de ejendomsværdistigninger, som man blev udsat for som børnefamilie tidligere? Hvordan er det nu lige, det hænger sammen?

Mon ikke børnefamilier, der bor i hus, er glade for den enorme besparelse, som de jo får ved, at vi har sat et stop for de stigninger, som man ved vil eksplodere i afgiftsbetalinger af den ene og den anden og den tredje art, hvis fru Sandy Brinck og hendes parti kommer til. Det er virkelig måden at tage pengene på fra folk, hvor man så gør det pænt skjult.

Vi lægger åbent og ærligt frem, at hvis det er sådan, at vi skal have et skattestop, og hvis det er sådan, at vi ønsker at give befolkningen flere penge mellem hænderne og større økonomisk frihed til at træffe nogle valg selv, så er vi selvfølgelig også nødt til at gøre det, som politik jo handler om, nemlig at foretage nogle prioriteringer.

Alle de ønsker, som kommer fra fru Sandy Brinck og hendes parti og oppositionen koster jo det hvide ud af øjnene igen og igen. Samtidig prøver man at bilde befolkningen ind, at man har lavet og vil lave en skattereform, som betyder lavere skat til den danske befolkning. Hvordan kan det hænge sammen, når man påstår, at et skattestop i sig selv fører til det, man populært sagt kalder en social massegrav? Det hænger jo ikke sammen, og det er der jo ikke nogen der tror på.

Næ, det, som virkelig rammer den danske befolkning, er, når politikerne herinde gang på gang på gang, som det skete under den tidligere regering, pålægger afgifter, og de vender netop den tunge ende nedad.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg må gøre opmærksom på, at vi i øjeblikket diskuterer indskrænkning af flerbørnstilskud, og jeg skal ikke bebrejde nogen, at man tager en mere generel debat, men der er tredje behandling af finansloven en af de allernærmeste dage, vist allerede i morgen. Så nu beder jeg om, at man prøver at koncentrere debatten, og at vi prøver at se, om vi kan blive færdige inden frokostpausen.

Der er i hvert fald foreløbig tre, der har bedt om ordet. Det er fru Line Barfod, hr. Villy Søvnald og fru Sandy Brinck.

Kl. 12.00

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Jens Rohde sagde, at regeringen ønsker at give befolkningen større mulighed for at vælge selv, sådan nogenlunde husket. Men hvordan er det, befolkningen vælger selv, om de får børne-

ne på en gang eller får børnene et ad gangen? De fleste af dem, der får flere børn på en gang, har altså ikke valgt, at de vil have tvillinger, trillinger og firlinger. De får flere børn på en gang, og det mener regeringen altså at man skal straffe ved at skære ned på tilskuddet.

Hvad er regeringens plan for, hvordan folk skal vælge selv, og hvorfor mener man, at disse familier skal straffes hårdere og dermed have færre penge til at tage sig af børnene end dem, der har fået børnene et ad gangen? For der er altså flere udgifter ved at få børnene på en gang. Eller mener hr. Jens Rohde, at man skal lave en eller anden særlig fond, man kan søge om at få ekstra tilskud til børnene, eller hvad er det, man forestiller sig?

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Villy Søvnald, og derefter er det fru Sandy Brinck, hvorefter hr. Jens Rohde får lejlighed til at svare.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Hr. Jens Rohde spurgte: Mon ikke småbørnsfamilierne er glade for det, regeringen laver? Nej, det er småbørnsfamilierne ikke, for når småbørnsfamilierne læser finansloven, kan de kun se, at alle de steder, hvor der optræder poster på finansloven – ikke for at tage en generel finanslovdebat – er der nedskæring, nedskæring, nedskæring, nedskæring.

Alle dem, som vi har fået henvendelse fra i SF, synes, det er underligt, at man vælger at kaste sig over en tilfældig lille gruppe, der har det held at få flere børn samtidig, hvor alle erkender, tror jeg, at det koster mere. Det forekommer helt underligt, og der er mange, der spørger: Jamen er det kun, fordi vi er så lille en gruppe? Er det, fordi det er det rene Gallupdemokrati, som Venstre vover sig ud i, at hvis det er en lille gruppe, man rammer, så skidt med det, for det kan ikke aflæses i næste meningsmåling?

Det er jo det, der er så dybt bekymrende i et socialt perspektiv, at når de lader Gallup og meningsmålinger og små grupper styre det her, er risikoen, hvis man tilhører en lille gruppe, der har specielt store udgifter, hvad enten det er børnefamilier eller i anden sammenhæng, at så er man ekstremt udsat i den form for Gallupdemokrati, Venstre praktiserer.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg har respekt for, at kollegerne også gerne snart vil til frokost, men skal blot konstatere, at vi ikke har fået noget svar på, hvorfor det lige nøjagtigt er børnefamilierne, der skal betale.

Det er såmænd ikke, fordi der ikke har været lejlighed til at sige det. Der har været masser af muligheder. Det kan da ikke være rigtigt, at hr. Villy Søvnald bare har en snert af sandhed omkring det, nemlig at det er noget, man vælger, fordi man tror, at det ikke er en udslagsgivende gruppe ved valget. Det kan da ikke være årsagen.

Men så længe vi ikke får noget klart svar på, hvorfor det lige er dem, der skal være finansieringskilde, kan vi jo gå og gætte på, hvorfor de er valgt.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg vil se frem til den dag, fru Sandy Brinck og andre socialdemokrater vil komme herop og fortælle os og den undrende danske befolkning, hvem det er, der egentlig skal betale for alle de udgifter, som Socialdemokraterne har på deres dagsorden. Man har jo vedtaget, at det vil man ikke fortælle. Vi har ikke fået nogen finansiering på noget af det, Socialdemokraterne går og fortæller, så det svar vil vi vente på med spænding.

Så vil jeg sige, at fordi man får tvillinger eller trillinger eller firlinger, eller hvor meget det er, er det jo ikke det samme som, at man tilhører en eller anden bestemt social klasse. Nu blev jeg konfronteret med nogle udsagn fra hr. Ole Sohn den anden dag, hvor jeg skulle give et interview. Hr. Ole Sohn havde sagt, at det jo er for dårligt, at den her regering ikke tør at prioritere i forhold til dem, der har mest behov, mindre behov og ikke behov, altså i forhold til sociale klasser. Jeg kan ikke rigtig forstå, hvordan man med fuld overbevisning heroppefra kan gøre flerbørnsfamilier til en bestemt social klasse, for det er jo i virkeligheden det, man gør.

Sådan mener vi ikke det hænger sammen, men vi ved da godt, at det kræver flere penge at have flere børn. Derfor er det jo også sådan, at folk får tilskud til både barn nummer to og tre og fire, sådan er det jo. Men at gøre flerbørnsfamilier til en bestemt social klasse medvirker vi selvfølgelig ikke til.

Kl. 12.05

Her er der tale om, at vi i forbindelse med en finanslov må foretage nogle prioriteringer. Det

er stadig væk sådan, at børnefamilierne har fået væsentlig flere penge mellem hænderne og har fået en væsentlig større købekraft ud af at have en borgerlig-liberal regering siddende, end det modsatte ville have været tilfældet med et rødt flertal.

Jeg savner stadig væk svar fra især Socialdemokraterne på, hvordan de vil finansiere dels alle de ting, som de er imod, at vi skærer ned på, dels alle de ting, som de ønsker skal blive vedtaget, hvis de kommer til magten.

Første næstformand (Svend Auken):

Nu gør vi det på den måde, at der er fire korte bemærkninger tilbage, og så svarer hr. Jens Rohde, og så stemmer vi, og derefter går vi til frokostpause. Det er først fru Line Barfod. Herefter er det fru Sandy Brinck, hr. Villy Søvnald og fru Jette Bergenholz Bautrup.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Jens Rohde mangler stadig at forklare de familier, der får flere børn på en gang, hvad de skulle have gjort for at vælge selv, som hr. Jens Rohde opfordrer til. Hvordan er det, man vælger selv, om man får flere børn eller et barn?

Så spørger hr. Jens Rohde til, hvem der skal betale. Vi har åbenbart ikke gentaget det ofte nok, så nu skal jeg gentage det en gang til for hr. Jens Rohde: De multinationale firmaer kunne begynde at betale skat i Danmark. Man kunne forlange, at der skulle betales noget mere i skat for nordsoelien i stedet for at forære den væk til A.P. Møller i yderligere 40 år. Man kunne lade være at lade pengene fosse ud af statskassen i milliardklassen til de rigeste i samfundet. Så ville der faktisk være masser af penge ikke bare til at beholde tilskud til børnefamilierne og flerbørnstilskuddet, men også til at lave masser af velfærdsforbedringer.

Selvfølgelig har hr. Jens Rohde ret i, at man godt kan få tvillinger, trillinger eller firlinger, selv om man har mange penge, men vi ønsker altså et velfærdssamfund, som er indrettet med velfærdsydelse til alle, og ikke kun almisser til de fattigste.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Sagt til hr. Jens Rohde: Hvorfor al den udenoms snak? Måske har hr. Jens Rohde ikke lige været opmærksom, da formanden netop gjorde opmærksom på, at vi i morgen har den store fi-

nanslovdebat, og da er man selvfølgelig meget velkommen til at stille alle de spørgsmål, man vil, til Socialdemokraternes skatteforslag og finansiering af dette års finanslovudspil.

Men hvorfor al den udenomssnak? Hvorfor ikke forholde sig til det, vi rent faktisk behandler lige nu? Lige nu behandler vi, at regeringen og Dansk Folkeparti tager penge fra børnefamilierne en gang til i dag. Og vi venter stadig væk på svar på, hvorfor det lige er børnefamilierne, der skal betale. Hvorfor har man lige fundet den gruppe og sagt: De betaler? Der er intet fordelingspolitisk i det overhovedet. Jeg sad faktisk og fik den tanke, da jeg hørte hr. Jens Rohde, at man skulle tro, at hr. Jens Rohde talte for en indtægtsgraduering. Det er jo ikke det, der er foreslået. Det, der er foreslået, er at hævle en lige tyk skive ost af osten hele vejen hen, alle som en.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Regeringens sædvanlige argumenter om nedsatte ydelser er, at man vil have folk til at ændre adfærd. Når man f.eks. skærer på dagpenge eller på sociale ydelser, siger man: Det er, fordi de skal gennes i arbejde. Her står vi ved et sted, hvor folk ikke kan ændre adfærd. Det tror jeg i hvert fald enhver ville advare imod at man forsøgte på på det her tidspunkt. Der er ikke noget at gøre. Så det eneste, man får ud af det, er, at Venstre gør de her familier fattigere. Selvfølgelig er de ikke fattige familier alle sammen. Det bliver strøet ud over rige såvel som fattige tvillinger og trillinger. Men det er notorisk rigtigt, at der er en ekstra udgift forbundet med at få mange børn samtidig. Det har vi valgt indtil nu at kompensere de familier for, og det er det, regeringen og Dansk Folkeparti vælger ikke at gøre længere.

Jeg mangler bare svaret på spørgsmålene om, at når man har valgt den her tilfældige gruppe, er det så, fordi det ikke er så mange, og at det ikke kan aflæses på Gallup næste gang? Og er det det, regeringen gør så præcist sammen med Dansk Folkeparti, nemlig altid at finde en mindre gruppe? Og synes hr. Jens Rohde ikke, det er alvorligt for de grupper, der tilhører en mindre gruppe, at regeringen fører politik på den måde?

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Bautrup (S):

Det kan undre mig at høre hr. Jens Rohde. Det er, som om han er på et andet punkt på dagsor-

denen. Det her drejer sig om flerlingefamilierne, hvor man tager tilskud.

Kl. 12.10

Hr. Jens Rohde taler om en skattereform, altså at vi i oppositionen, vi fra Socialdemokratiet, vil give til børnefamilierne, men ikke ønsker at bidrage på anden måde. Jo, vi har en skattereform fra Socialdemokratiets side, hvor det er finansieret krone til krone, og hvor vi ønsker at gøre noget mere for børnefamilierne, ikke bare i ord, men også i handling, og det mener vi også med det her forslag. Vi ønsker ikke en forringelse, heller ikke for flerlingefamilierne. De skal ikke, som hr. Jens Rohde siger, være en speciel social klasse. Nej, vi ønsker bare nogle ordentlige forhold for børnefamilierne.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Jens Rohde: Hvorfor skal det lige være børnefamilierne, regeringen og Dansk Folkeparti ønsker at ramme? Og så vil jeg godt sige til Dansk Folkeparti: Sikke en larmende tavshed, der er! Vil man ikke op og fortælle, hvorfor man absolut vil spare på børnefamilierne?

Første næstformand (Svend Auken):

Så får hr. Jens Rohde det sidste ord i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er sjovt, som Socialdemokraterne glemmer, at det var dem, som jo gav kommunerne lov til at hæve forældrebetalingen fra vistnok 31 pct. til 33 pct., da de sad i regering. Det har man fuldstændig glemt. Men sådan er der jo så meget. Man glemmer åbenbart meget hurtigt, når man kommer i opposition.

Så vil jeg sige overordnet: Vi gør ikke børnefamilierne i dette land fattigere. Vi gør dem så sandelig rigere med den politik, vi fører, for deres købekraft bliver øget. De slipper for ejendomsværdistigninger på deres huse; de slipper for flere grønne afgifter, flere afgifter overhovedet, også afgiftsforhøjelser, og de får oven i købet personskattelettelse. Det opvejer i høj grad forskellen langt ud over noget af det, vi snakker om her.

Så den politik, vi fører, er at gøre børnefamilierne og alle andre danskere rigere, give dem større købekraft. Samtidig sætter vi dem fri, så de slipper for at spise nådsensbrød af hr. Villy Søvndals, fru Line Barfods og andres hænder, og det tror jeg egentlig danskerne er ganske godt tilfredse med, når det kommer til stykket.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 58 stemmer (V, DF og KF) mod 46 (S, SF, RV, EL og KD).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 12.13

Mødet genoptaget kl. 13.15

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Tredje behandling af lovforslag nr. L 18: Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og andre love. (Præcisering af opholdskommune, mellemkommunal refusion ved ophold uden for opholdskommunen og mellemkommunal refusion af førtidspension ved flytning, tilladelse til kommunalt samarbejde om sociale rådighedsvagter samt godtgørelse til medlemmer af de regionale udviklingsråd).

Af socialministeren (Henriette Kjær).

(Fremsat 8/10 2003. Første behandling 30/10 2003. Betænkning 4/12 2003. Anden behandling 9/12 2003.

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 96 stemmer (V, S, DF, KF, SF, RV og KD) mod 2 (EL).